

NO ES POT FICAR EL PP I EL PSOE AL MATEIX SAC RESPECTE A CATALUNYA

Culpa dels "partits espanyols"?

JORDI FONT / Llicenciat en geografia i història

AVUI, 9 de maig del 2010

La dissolució del grup del PSC al Congrés de Diputats, de resultes del reglament de la cambra aprovat l'endemà del 23-F, va ser un factor de regressió democràtica, perquè va mutilar la veu de Catalunya, en negar-la a la formació més votada i donar-la en exclusiva a formacions situades electoralment al seu darrere. No tan sols això: el fet va suposar la liquidació d'un aspecte nuclear del pacte de relació entre el PSC i el PSOE. Noves interpretacions jurídiques semblen obrir ara alguna escletxa. Si això es confirmés, només pesarien en contra raons d'oportunitat, atès que la restitució del grup, avui, convertiria el PP en el primer grup de la cambra, amb els consegüents efectes sobre la mesa, les comissions i els procediments, cosa que, tal com està el panorama, caldria pensar-se-la dos cops. En qualsevol cas, estic convençut que els diputats del PSC votaran sempre en funció dels estrictes interessos de Catalunya, encara que això pugui no coincidir amb el vot del PSOE. esclar, sempre que els interessos de Catalunya estiguin realment en joc, que no serà necessàriament quan ho pretengui l'oportunisme de qualsevol ardit parlamentari.

PARLEM, PERÒ, DEL PSOE. És insensata la interminable cantarella que culpa, dels entrebancs estatutaris, els "partits espanyols", en referència al PP i al PSOE, indistintament. No negaré pas que hi hagi problemes amb l'un i amb l'altre, però cal admetre, honestament, que són problemes de naturalesa i magnitud molt diferents. Qui no ho reconegui està greument

confós o juga interessadament a la confusió. No és el mateix haver impulsat l'elaboració del nou Estatut des del govern espanyol que haver aprofitat aquest fet per explotar desaprensivament la més cavernícola catalanofòbia i haver-ne fet una autèntica "arma de destrucció massiva" contra el govern. No és el mateix haver negociat i haver fet possible l'aprovació de l'Estatut a les Corts que haver-hi votat en contra, haver-hi interposat un recurs d'inconstitucionalitat i haver practicat tota mena de matusseries per instrumentalitzar el Tribunal Constitucional i convertir-lo en una tercera cambra espúria, destinada a invalidar el pacte polític aprovat a les Corts i que el poble de Catalunya va referendar. Sisplau!

NO DIC RES DE NOU. El PSOE va donar suport al restabliment de la Generalitat quan el govern de la UCD es disposava a assajar "el Régimen Especial para Cataluña" i alguns "nacionalistes" s'hi posaven bé. També va formar en defensa del títol VIII de la Constitució, al costat de Catalunya i contra la dreta espanyola. I va defensar l'"escola comuna" a Catalunya, quan la dreta pretenia legitimar la doble xarxa escolar, dividint els infants per raó de llengua, i mentre alguns "nacionalistes" no acabaven de tenir-ho clar... També és cert que va fallar en altres ocasions, com amb la Loapa, sota la pressió del 23-F (que va fracassar militarment, però va tenir una llarga cua involucionista). Malgrat això darrer, comptat i debatut, agradi més o menys, entre els dos grans partits d'abast espanyol, Catalunya té un aliat natural, encara que no estigui sempre assegurat: el PSOE.

CATALUNYA NO ES POT DESPISTAR dins de cap realitat virtual, sinó que ha de saber explorar i reconèixer la realitat tal com és, per moure-s'hi de manera calculada i eficient. Els qui posen "els partits espanyols" en el mateix sac volen confondre la gent. Són els qui creuen que "com més

malament, millor", perquè no tenen altre objectiu que posar la taula de cap per avall. O bé els qui volen tornar a "la conllevancia" i, amb ella, recuperar la capacitat per pactar amb qui els convingui, encara que sigui amb el mateix PP, perquè "tots són igual".

ARA COM ARA, EN EL TERRENY DE JOC espanyol, la prioritat és obtenir aliats que permetin fer viables els objectius de Catalunya. Llevat que vulguem establir-nos en la inoperància i el desconsol. Convé recordar-ho davant dels qui emplacen el PSC a "trencar amb el PSOE". La magnífica acció unitària que Catalunya ha lligat en defensa de l'Estatut necessita obtenir aliats espanyols per arribar a bon port. Necessita el PSOE. Aquesta és la missió incerta però inexcusable del PSC. I, si fracassa, prou que haurà de moure fitxa. Ara, però, és l'hora d'obtenir resultats.